Stanovisko Evropského výboru regionů – Právní akty stanovující použití regulativního postupu s kontrolou

(2018/C 164/14)

Zpravodaj: François Decoster (FR/ALDE) člen rady regionu Nord-Pas-de-Calais

Odkaz: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se řada právních aktů stanovujících použití regulativního postupu s kontrolou přizpůsobuje článkům 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie

COM(2016) 799 – 2016/0400 (COD)

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

1. domnívá se, že Evropská unie musí mít prováděcí pravomoc, aby pomáhala normotvůrci v nejtechničtějších aspektech jeho úkolu a aby tak umožnila jednotné a rychlé provádění evropských právních předpisů v Unii;

2. v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité, aby bylo toto provádění omezeno na jiné než podstatné prvky legislativních aktů a aby probíhalo co nejtransparentnějším způsobem a pod kontrolou ze strany normotvůrce – Evropského parlamentu a Rady –, členských států a místních a regionálních orgánů;

3. připomíná, že provádění evropských právních předpisů mají na starosti členské státy, že tyto předpisy jsou velice často prováděny na místní a regionální úrovni a že jejich zapojení do provádění evropských legislativních aktů je tudíž demokratickou a praktickou nezbytností;

4. připomíná, že podporuje reformy v systému projednávání ve výborech, jež přinesla Lisabonská smlouva, a vytvoření dvou systémů aktů – aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, na něž se vztahují články 290 a 291 SFEU, kdy akty v přenesené pravomoci nahradily bývalý regulativní postup s kontrolou, který byl uplatňován v politicky nejcitlivějších oblastech, jako jsou životní prostředí, zemědělství, finanční služby či zdraví;

5. podporuje změnu stávajících základních aktů, kterých se tento návrh týká, s cílem nahradit v nich odkazy na regulativní postup s kontrolou odkazy na články 290 a 291 SFEU;

6. schvaluje to, že se Komise rozhodla změnit přístup oproti svému návrhu z roku 2013, a nenavrhuje již obecné ustanovení, podle něhož by se veškeré odkazy na regulativní postup s kontrolou v základních aktech vykládaly jako odkazy na článek 290 nebo na článek 291. V takovém případě by se každý jednotlivý základní akt musel vždy číst ve spojení s příslušným nařízením, pokud bylo přijato. Je vhodnější změnit každý dotčený základní akt zvlášť;

7. pokud jde o dobu platnosti zmocnění přijímat akty v přenesené pravomoci, podporuje postoj Komise, že neurčitá doba platnosti zmocnění přijímat akty v přenesené pravomoci je odůvodněná, neboť Evropský parlament a Rada mohou přenesení jakékoli pravomoci kdykoli zrušit. Omezení doby platnosti tohoto zmocnění na pět let a povinnost vydat před automatickým obnovením zprávu by pro Komisi znamenalo vydat pět let po přijetí tohoto návrhu zprávu o každém z aktů, což by představovalo značnou administrativní zátěž;

Obecná shoda o aktech v přenesené pravomoci

8. je potěšen tím, že Evropský parlament, Rada a Komise podepsaly obecnou shodu o aktech v přenesené pravomoci, která je připojena k interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ([1]), jež stanoví rámec pro vymezení cílů, rozsahu, doby trvání a podmínek pro přenesení pravomoci;

9. připomíná, že musí být velmi jasně definována a náležitě omezena kritéria a postup přijímání aktů v přenesené pravomoci, aby nedošlo k oslabení úlohy normotvůrce;

([1]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

10. z tohoto důvodu žádá, aby v případě pochybností ohledně toho, zda má určitý prvek, jehož se návrh aktu v přenesené pravomoci týká, podstatný charakter či nikoli, Komise tento akt nevydávala a aby byl daný právní předpis přijat řádným legislativním postupem;

11. je potěšen tím, že byl stanoven jasný závazek vést v rámci přípravy a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci systematické konzultace s odborníky z členských států, není si však jist, zda je tato konzultace dostatečně definována a zda je transparentní a závazná;

12. vítá skutečnost, že byla posílena kontrola ze strany Evropského parlamentu při přijímání aktů v přenesené pravomoci;

13. v tomto ohledu nicméně lituje toho, že nebyla stanovena konzultace s představiteli místních a regionálních orgánů, ačkoli se jich provádění aktů v přenesené pravomoci značně dotýká;

14. zdůrazňuje, že zapojení místních a regionálních orgánů do této kontroly má mimořádný význam, neboť představují úroveň správy, na níž je prováděna většina právních předpisů Unie;

15. žádá, aby Výbor regionů obdržel všechny dokumenty, včetně návrhů aktů v přenesené pravomoci, současně s odborníky z členských států a aby se jeho představitelé mohli systematicky a snadno účastnit schůzí skupin odborníků Komise, jež se zabývají přípravou aktů v přenesené pravomoci;

16. je potěšen tím, že Komise, Evropský parlament a Rada nejpozději do konce roku 2017 zřídí společný rejstřík pro akty v přenesené pravomoci, který by mohl pomoci posílit kontrolu výkonu přenesených pravomocí Komise a jejich transparentnost, usnadnit plánování a zajistit sledovatelnost všech jednotlivých fází životního cyklu aktů v přenesené pravomoci;

Posouzení z hlediska subsidiarity a proporcionality

17. je toho názoru, že návrh nařízení nepředstavuje problém z hlediska subsidiarity, jelikož se otázka týká přenesení pravomocí mezi různými orgány Evropské unie;

18. ze stejného důvodu se domnívá, že návrh nařízení nepředstavuje problém z hlediska proporcionality, poněvadž je vhodný pro dosažení zamýšleného cíle tohoto nařízení a přizpůsobení řady základních aktů článkům 290 a 291 SFEU a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné;

19. připomíná nicméně důležitost zásad subsidiarity a proporcionality a zdůrazňuje, že tyto zásady musí být uplatňovány nejen při vypracování a přijímání právních předpisů EU, ale také při jejich provádění;

20. má za to, že přenesení pravomoci podle článku 290 SFEU, při němž je na Komisi přenášena pravomoc normotvůrce Unie, v zásadě představuje problém z hlediska proporcionality, neboť je výsledkem kompromisu ohledně normativní síly daného aktu, ale nemění rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy;

21. naopak se domnívá, že provedení podle článku 291 SFEU znamená, že orgány Unie provádějí pravomoc, jež v první řadě přísluší členským státům, a že tudíž představuje spíše problém z hlediska subsidiarity;

22. je tedy toho názoru, že Komise musí neustále dbát na dodržování těchto zásad při své činnosti, zejména při přijímání prováděcích opatření.

V Bruselu dne 1. prosince 2017.

předseda
Evropského výboru regionů

Karl-Heinz LAMBERTZ